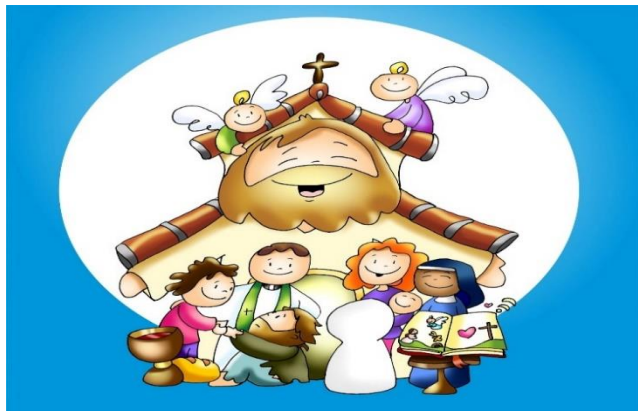

**PARRÒQUIES DE
SANT JOSEP, SANT PAU
I PALOL D'ONYAR -VILA-ROJA
11 DE SETEMBRE DE 2022
DIUMENGE XXIV
DE DURANT L'ANY
Any 70. suplement núm. 4.098**

**DURANT LA SETMANA DEL 12 AL 18 DE
SETEMBRE, PREGAREM A SANT JOSEP:**

Dilluns, 12: en acció de gràcies. **Dimarts, 13:** a sant Josep. **Dimecres, 14:** Tomàs Alsina. **Dijous, 15:** Segunda Méndez, Esteve Gubau. **Divendres, 16:** Josep Robert Oliveras; dif. fam. Pararols-Sidera. **Dissabte, 17:** en acció de gràcies a sant Josep. **Diumenge, 18:** dif. fam. Bordas; Josefa Garcia Panades; Miquel Bataller.

**DURANT LA SETMANA DEL 12 AL 18 DE
SETEMBRE, PREGAREM A SANT PAU:**

Dissabte 17: Intenció particular.
Diumenge, 18: Segunda Méndez Pérez.

**Inscripcions a la catequesi i a l'Esplai
curs 2022/2023**

Parròquia de sant Josep:

Catequesi: 14, 15 i 16 de setembre de 17h a 20h, als locals parroquials.

Esplai: on line:
coordinaciosantjosep@gmail.com

Parròquia de sant Pau:

Catequesi: 15 i 16 de setembre de 18h a 20h, als locals parroquials.

Esplai: 1 d'octubre de 16h a 18h, als locals parroquials.

Es volen casar...

En Josep Maria Cufí Duran, amb la Judith Martínez Cortes, ambdós de la parròquia de Josep.

En Ricard Campeny Merino, amb la Roser Juny Canals, ambdós de la parròquia de sant Josep.

L' Alejandro Closa Hernández, de Barcelona, amb la Mónica Sallés Capellas, d'aquesta parròquia de sant Josep.

Ara mateix

Ara mateix enfilo aquesta agulla amb el fil d'un propòsit que no dic i em poso a apedaçar. Cap dels prodigis que anunciaven taumaturgs insignes no s'ha complert, i els anys passen de pressa. De res a poc, i sempre amb vent de cara, quin llarg camí d'angoixa i de silencis. I som on som; més val saber-ho i dir-ho i assentar els peus en terra i proclamar-nos hereus d'un temps de dubtes i renúncies en què els sorolls ofeguen les paraules i amb molts miralls mig estrafem la vida. De res no ens val l'enyor o la complanta, ni el toc de displicant malenconia que ens posem per jersei o per corbata quan sortim al carrer. Tenim a penes el que tenim i prou: l'espai d'història concreta que ens pertoca, i un minúscul territori per viure-la. Posem-nos dempeus altra vegada i que se senti la veu de tots solemnement i clara. Cridem qui som i que tothom ho escolti. I en acabat, que cadascú es vesteixi com bonament li plagui, i via fora!, que tot està per fer i tot és possible.

Miquel Martí i Pol

Servidors d'humanitat...

La por es comença a convertir en la nostra segona pell. No ens deixa pensar, no ens deixa actuar, no és de temps de reflexió i anàlisi crític de la realitat present. I busquem solucions immediates en la seguretat. Volem la seguretat absoluta -al preu que sigui i com sigui- per garantir l'ordre i el procés econòmic -que no social!- del nostre món, i que ens garanteixin un cert futur en pau i benestar! I, és clar, això no es dona. Per tant vivim de la por!

Per vèncer la por, ens cal un temps per pensar -que és una activitat humana molt important i del tot necessària, i que sovint queda massa oblidada!- però que demana un temps de silenci, una serenitat de cor i de consciència; i un ambient propici al debat del pensament i de les idees -respectuosos i no crispats. Però que malauradament en el nostre món allò que prima són les relacions de força - ho veiem en la guerra d'Ucraïna, i de nou els blocs armats!-, els discursos manipuladors i interessats - sovint carregats de mentides o mitges veritats!-, la prepotència de certs grups de pressió mediàtica o financera! Tot això fa molt difícil un temps per pensar, per asserenar els ànims i l'esperit, i ens fa viure en la fragilitat del moment, i en l'angoixa de l'incert futur.

Però com a cristians hem d'organitzar l'Esperança -l'ADN de la nostra identitat- amb el coratge de poder vèncer les pors i el desencís del moment present. Ens cal respondre a la pregunta: què passa davant els meus ulls? Com hi he de respondre? Com puc ser ferment d'Esperança? No tinc les respostes. Cadascú les haurà de mirar de trobar; però si no volem viure -i morir- en aquesta por constant, ens caldrà trobar-ne alguna!

La crisi ecològica i medioambiental que patim - i que sovint és utilitzada per alguns com un bon negoci!- ens ha de fer mirar la realitat d'aquesta humanitat no en termes de domini o d'explotació sistemàtica, sinó de servei i d'administració, pel bé comú de tots, de la "casa comuna" d'aquesta humanitat. Tot està connectat i ens afecta a tots, no ens en podem desentendre. El gran pecat de la humanitat és la indiferència i el mirar cap a un altre banda! Molts pensen que no hi ha res a fer - a part de la resignació, aguantar i esperar temps millor-, jo no ho crec, això! La capacitat de canvi és sempre present en la persona humana. Jesús ens ho recorda a l'evangeli! Aquest és el seu projecte de ser servidors d'humanitat, de tendresa i de misericòrdia en aquest temps.

Jordi Reixach i Masachs
Girona, 11 de setembre de 2022